

NOTY O AUTORACH

Heribert Boeder, profesor, filozof. Urodzony w 1928 r. w Adenau. Studia filozoficzne na uniwersytetach w Moguncji, Freiburgu, Cambridge, Paryżu i Oksfordzie.

W latach 1971-1988 pracownik naukowo-dydaktyczny Technische Universität Braunschweig, od 1988 r. – Uniwersytetu w Osnabrück.

Członek Braunschweigischen Wissenschaftlichen Gesellschaft i Akademii Nauk w Mediolanie. Główne obszary badań: historia filozofii, filozofia współczesna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Grund und Gegenwart als Frageziel der frühgriechischen Philosophie* (1962); *Topologie der Metaphysik* (1980); *Das Vernunft-Gefüge der Moderne* (1988); *Das Bauzeug der Geschichte. Aufsätze und Vorträge zur griechischen und mittelalterlichen Philosophie* (1994).

Paweł Bortkiewicz TChr, doktor habilitowany, teolog, publicysta. Urodzony w 1958 r. w Jeleniej Górze. Studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym Towarzystwa Chrystusowego w Poznaniu i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1989-1995 wicerektor WSD TChr w Poznaniu. Od 1995 r. kierownik Katedry Historii Teologii Moralnej Akademii Teologii Katolickiej. Obecnie również redaktor naczelny miesięcznika „Msza Święta”.

Członek Kolegium Redakcyjnego „Studia Theologica Varsoviensia”, sekcji moralistów Komisji Teologów Polskich i Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy.

Główne obszary badań: teologia moralna i fundamentalna, etyka, bioetyka.

Publikacje książkowe: *W polu doświadczenia moralności* (1992); *Być chrześcijaninem wobec wyzwań czasu i świata* (1993); *Zachowanie wartości moralnych w sytuacjach granicznych* (1994).

Andrzej Bronk SVD, profesor, filozof. Urodzony w 1938 r. w Sopocie. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1973 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Metodologii Nauk. Równocześnie (od 1968 r.) wykładowca w Seminarium Misyjnym Księży Werbistów w Pieniężnie i w Nysie.

Wiceprezes Towarzystwa Naukowego KUL. Członek Międzynarodowego Instytutu Naukowego „Anthropos” (St. Augustin, Niemcy), Komitetu Nauk Filozoficznych PAN, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Societas Humboldtiana Polonorum, Redakcji „Roczników Filozoficznych” (z. 2), Kolegium Redakcyjnego „Ethosu”, Rady Redakcyjnej „Przeglądu Filozoficznego”, Rady Programowej „Studiów z Filozofii Niemieckiej”. Członek zarządu Katolickiej Fundacji Naukowej (Lublin).

Główne obszary badań: filozofia i metodologia nauk, hermeneutyka, anglosaska filozofia analityczna, filozofia i semiotyka języka.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Język etnologii na przykładzie teorii religii W. Schmidta. Analiza metodologiczna* (1974); *Rozumienie, dzieje, język. Filozoficzna hermeneutyka H. G. Gadamera* (1982).

Adam Chmielewski, doktor, filozof. Urodzony w 1959 r. w Łaszczowie na Zamojszczyźnie. Studia na Uniwersytecie Wrocławskim.

Od 1984 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Wrocławskiego. Współpracownik miesięcznika „Odra”.

Główne obszary badań: filozofia nauki, filozofia analityczna, etyka, filozofia starożytna.

Publikacje książkowe: *Wprowadzenie do filozofii Poppera* (1991); *Szkice z filozofii współczesnej* (współred., współautor 1993); *Filozofia Poppera. Analiza krytyczna* (1995). Tłumacz książek K. Poppera, A. MacIntyre, J. Łukasiewicza, J. Watkinsa, A. Chalmersa i B. Russella.

Wojciech Chudý, doktor habilitowany, filozof, publicysta. Urodzony w 1947 r. w Dąbrowie k. Wielunia. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1983 r. pracownik naukowy KUL. Obecnie zastępca redaktora naczelnego kwartalnika „Ethos”. Od 1995 r. również wykładowca na Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Członek zarządu Instytutu Jana Pawła II KUL, zarządu Lubelskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Filozoficznego oraz Rady Nadzorczej Radia Lublin. Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Laureat II Nagrody w Konkursie im. R. Schneidera (1981). Wyróżniony Nagrodą POL-CUL (Australia).

Główne obszary zainteresowań: filozofia poznania, metafizyka, filozofia człowieka, nauczanie Jana Pawła II, myśl filozoficzna G. W. Hegla, antropologiczne i aksjologiczne aspekty niepełnosprawności, szeroko rozumiana problematyka społeczna.

Publikacje książkowe: *Refleksja a poznanie bytu* (1984); *Filozofia wieczysta w czas przełomu* (1986); *Teatr bezsłownej prawdy* (red., 1990); *W łupinie orzecha czyli filozofia bez przesady* (1992); *Rozwój filozofowania a „pułapka refleksji”* (1993).

Ryszard Fenigsen, doktor habilitowany, kardiolog. Urodzony w 1925 r. w Radomiu w rodzinie żydowskiej. W 1940 r. wywieziony przez władze sowieckie na północ Związku Radzieckiego. W latach 1943-1945 żołnierz Wojska Polskiego. Studia medyczne na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Łódzkiego (później Akademia Medyczna w Łodzi).

Od 1952 do 1968 r. lekarz kardiolog i pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Medycznej w Łodzi, jeden z pionierów reanimacji w Polsce. W latach 1964-1968 redaktor (1967-1968 redaktor naczelny) kwartalnika „Kardiologia Polska”. Od 1968 r. na emigracji. Lekarz i wykładowca medycyny kolejno w: Naxskov Hospital i Aalborg-North Hospital (1969-1972) w Danii, Leiden University Hospital (1974-1976) oraz Willem-Alexander Hospital (1976-1990) w Holandii. Od 1990 r. na emeryturze. Obecnie zamieszkały w Bostonie w USA. Współpracownik National Legal Center for Medically Dependent and Disabled, m. in. jako biegły sądowy w sprawach dotyczących eutanazji.

Członek American Society of Law, Medicine and Ethics, Nederlands Artsenverbond N.A.V. (Ligi Lekarzy Holenderskich). Członek honorowy Physicians for Moral Responsibility (Seattle). Członek Royal Dutch Society of Medicine (do czasu poparcia legalizacji eutanazji przez towarzystwo w 1984 r.).

Główne obszary badań: kardiologia, choroby wewnętrzne, filozofia medycyny i etyka lekarska.

Autor publikacji medycznych oraz książek: *Charitable Euthanasia?* (1987); *Eutanazja. Śmierć z wyboru?* (1994).

Andrzej Grzegorzycy k, profesor, logik, filozof. Urodzony w 1922 r. w Warszawie. Studia z zakresu filozofii i fizyki na tajnych kompletach uniwersyteckich w Warszawie oraz filozofii i matematyki na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

W latach 1950-1972 pracownik Instytutu Matematyki, a od 1972 r. Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk (od 1982 r. na stanowisku kierownika Pracowni Etyki). Od 1990 r. na emeryturze.

Członek Institut International de Philosophie.

Główne obszary badań: początkowo zagadnienia logiczno-matematyczne, obecnie filozofia humanistyczna, szczególnie antropologia filozoficzna i aksjologia.

Najważniejsze publikacje filozoficzne: *Schematy i człowiek* (1965); *Filozofia czasu próby* (1978; wyróżniona nagrodą PAN w r. 1980); *Etyka w doświadczeniu wewnętrznym* (1989); *Życie jako wyzwanie. Wprowadzenie w filozofię racjonalistyczną* (1993). Ponadto monografie i podręczniki z dziedziny logiki formalnej, tłumaczone na język angielski, czeski, francuski i rosyjski, wielokrotnie wznawiane, m.in. *Zarys logiki matematycznej* (1960).

Ks. José Luis Illanes, profesor, teolog, prawnik. Urodzony w 1933 r. w Sewilli (Hiszpania). Studia prawnicze na Uniwersytecie w Sewilli i Uniwersytecie Nawarry w Pamplonie, teologiczne na Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie.

Profesor teologii na Uniwersytecie Nawarry w Pamplonie.

Członek Papieskiej Akademii Teologicznej w Rzymie, Societas Internationalis Scotistica, Società Internazionale Tommaso d'Aquino, International Institute for the Advancement of Newman-Research, Institut International Jacques Maritain, Asociación para el Estudio de la Doctrina Social de la Iglesia (AEDOS), sekcji hiszpańskiej European Business Ethics Network oraz utworzonej w Rzymie komisji teologiczno-historycznej przygotowującej jubileusz roku 2000. Związany z Opus Dei.

Główne obszary badań: teologia moralna, teologia duchowości, teologia rzeczy ziemskich (szczególnie zagadnienie stosunku Kościoła – świat, powołanie i misja świeckich) oraz metodologia teologii.

Publikacje książkowe: *La santificación del trabajo* (1966); *Hablar de Dios* (1969); *Cristianismo, historia, mundo* (1973); *Progresismo liberación* (współautor, 1975); *Sobre el saber teológico* (1978); *Etica y teología ante la crisis contemporánea* (red., 1980); *Hans Küng, „Ser cristiano”: análisis crítico* (1983); *Mundo y santidad* (1984); *El itinerario jurídico del Opus Dei. Historia y defensas de un carisma* (współautor, 1990); *Teología y Facultades de Teología* (1991); *El Opus Dei en la Iglesia* (współautor, 1993); *Espiritualidad sacerdotal* (1994); *Historia de la teología* (współautor 1995); *Ante Dios y en el mundo. Estudios sobre el pensamiento de Juan Pablo II* (w druku).

Ks. Bronisław Mierzwiński, doktor habilitowany, teolog. Urodzony w 1941 r. w Dobrzyńcu (białostockie). Studia teologiczno-filozoficzne w Wyższym Seminarium Duchownym w Poznaniu, teologiczne w Instytucie Katolickim w Paryżu i na Katolickim Uniwersytecie we Fryburgu (Szwajcaria).

Od 1973 r. wykładowca na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu, a od 1974 r. również kierownik Studium Rodziny przy tej uczelni. Od 1975 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Studiów nad Rodziną Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Zaangażowany w duszpasterstwo rodzin.

Członek Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk i sekcji pastoralistów Komisji Teologów Polskich.

Główne obszary badań: teologia pastoralna (praktyczna), teologia małżeństwa i rodziny, teologia znaków czasu, metodologia pracy naukowej.

Publikacje książkowe: *La famille, cellule active de l'église* (1973); *Istotna rola mężczyzny we wspólnotcie życia rodzinnego. Studium teologiczno-pastoralne* (1988).

Jadwiga Mizińska, profesor, pedagog, filozof. Urodzona w 1945 r. w Opolu Lubelskim. Studia z zakresu pedagogiki i filozofii na Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Pracownik naukowo-dydaktyczny tej uczelni od 1970 r.

Wieloletni prezes Oddziału Lubelskiego Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Członek redakcji „Colloquia Communia”. Redaktor serii „Lubelskie Odczyty Filozoficzne”.

Główne obszary badań: socjologia wiedzy, teoria dialogu, aksjologia.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Obiektywność a społeczna i kulturowa determinacja wiedzy. Od epistemologii do doksologii* (1989); *Sztuka prowadzenia sporów. Aksjologiczne przesłanki dialogu* (1993); *Świadomość czasu zwichniętego. Filozoficzne troski współczesności* (1994).

Stefan Morawski, profesor, filozof, teoretyk sztuki. Urodzony w 1921 r. w Krakowie. Studia z zakresu filozofii na Uniwersytecie Warszawskim, filologii angielskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz na Uniwersytecie w Sheffield (Anglia).

Od 1945 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UW, od 1961 kierownik Katedry Estetyki. W 1968 r. usunięty z uczelni z zakazem nauczania. Od 1988 r. ponownie na UW, kierownik Katedry Filozofii Kultury do 1992 r. Obecnie emerytowany. W latach 1948-1968 również wykładowca w uczelniach artystycznych, a w latach 1954-1991 pracownik naukowy Instytutu Sztuki PAN.

Członek Międzynarodowego Stowarzyszenia Filozofów Sztuki, w 1992 r. wybrany honorowym przewodniczącym.

Główne obszary badań: filozofia sztuki i kultury (zwłaszcza od XVIII w. do naszych czasów), teoria sztuk plastycznych.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Studia z historii myśli estetycznej XVIII i XIX wieku* (1961); *Absolut i forma* (1966); *Inquiries into the Fundamentals of Aesthetics* (1974); *Reflexiones sobre estetica marxista* (1977); *Zmierzch estetyki – rzekomy czy autentyczny?* (1978); *Na zakręcie. Od sztuki do po-sztuki* (1985); *Główne nurty estetyki XX w.* (1992). W przygotowaniu książka na temat postmodernizmu jako ewentualnej nowej mutacji kulturowej.

Ks. Piotr Pawlukiewicz, licencjat teologii, kaznodzieja. Urodzony w 1960 r. w Warszawie. Studia na Papieskim Wydziale Teologicznym i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1985 do 1987 r. wikariusz parafii Otwock. W latach 1991-1992 prefekt i wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym w Warszawie, obecnie wykładowca na Papieskim Wydziale Teologicznym. Od 1992 r. dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Kurii Metropolitalnej Warszawskiej.

Członek radiowej redakcji mszy świętej.

Autor artykułów o problematyce duszpasterskiej publikowanych w czasopiśmie katolickich i wystąpien w Diecezjalnym Radiu „Józef”.

Jacek Salij OP, profesor, teolog i publicysta. Urodzony w 1942 r. w Budach k. Dubna (Wołyń). Studia w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Od 1970 r. pracownik naukowo-dydaktyczny ATK w Warszawie, od 1973 również Kolegium Filozoficzno-Teologicznego OO. Dominikanów w Krakowie.

Członek Kolegium Redakcyjnego „Studia Theologica Varsaviensia”.

Autor licznych publikacji naukowych, religijnych i popularnych, tłumaczeń i opracowań tekstów św. Tomasza z Akwinu. Najważniejsze pozycje książkowe: *Królestwo Boże jest w was* (1980); *Szukającym drogi* (1982); *Rozpacz pokonana* (1983); *Rozmowy ze świętym Augustynem* (1983); *Legends dominikańskie* (przekład i oprac., 1985); *Pytania nieobojętne* (1986); *Tajemnica Emmanuela dzisiaj* (1989); *Poszukiwania w wierze* (1991); *Dylematy naszych czasów* (1994); *Eseje tomistyczne* (1995); *Nadzieja poddawana próbom* (1995).

Robert Spaemann, profesor, filozof, teolog. Urodzony w 1927 r. w Berlinie. Studia z zakresu filozofii, historii, teologii i romanistyki na uniwersytetach w Münster, Monachium, Fryburgu szwajcarskim i w Paryżu.

Pracownik naukowy kolejno na uniwersytetach: w Münster (1956-1962), Stuttgarcie (1962-1969), Heidelbergu (1969-1973) i w Monachium (1973-1992). Obecnie emerytowany.

Członek Institut Internationale de Philosophie Politique (Paryż). Profesor wielu uczelni (Internationale Akademie für Philosophie – Liechtenstein, Uniwersytet Rio de Janeiro, Sorbona). Profesor honorowy Uniwersytetu w Salzburgu.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Nawarry w Pamplonie.

Główne obszary badań: filozofia polityki, etyka, historia myśli społecznej w okresach przełomu, podstawy moralne formacji społecznych, refleksja nad teologią moralną.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Der Ursprung der Soziologie aus dem Geist der Restauration – Studien zu L.G.A. de Bonald* (1959); *Reflexion und Spontaneität – Studien über Fénelon* (1963); *Einsprüche* (1977); *Zur Kritik der politischen Utopie* (1977); *Rousseau – Bürger ohne Vaterland* (1980); *Die Frage Wozu. Geschichte und Wiederentdeckung des teleologischen Denkens* (współautor, 1981); *Moralische Grundbegriffe* (1981, wyd. pol. *Podstawowe pojęcia moralne*, w druku); *Philosophische Essays* (1983); *Das Natürliche und das Vernünftige* (1987); *Glück und Wohlwollen. Versuch über Ethik* (1989, wyd. pol. *Szczęście i życzliwość*, w druku).

Tomasz Strzembosz, profesor, historyk, harcmistrz. Urodzony 1930 r. w Warszawie. Studia z zakresu historii na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i na Uniwersytecie Warszawskim.

W latach 1952-1953 asystent w Archiwum m. st. Warszawy (usunięty 1953 r. z przyczyn politycznych), 1954-1966 asystent, potem adiunkt w Muzeum Historycznym w Warszawie, a następnie (1966-1982) w Pracowni Dziejów Polski w II Wojnie Światowej Instytutu Historii PAN, od 1984 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1993 r. pracownik naukowy Instytutu Studiów Politycznych PAN.

W latach 1945-1949, 1956-1959, 1980-1981 i 1989 harcerz, a następnie instruktor Związku Harcerstwa Polskiego; od 1989 do 1992 przewodniczący, obecnie honorowy przewodniczący Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej.

W latach 1980-1981 wiceprzewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Instytucie Historii PAN; członek Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie.

Członek Polskiego Towarzystwa Historycznego.

Główne obszary badań: Warszawa w XVI w., II wojna światowa, konspiracyjne organizacje młodzieżowe, Powstanie Warszawskie 1944, polskie państwo podziemne w latach 1939-1945, okupacja sowiecka ziem wschodnich II Rzeczypospolitej w latach 1939-1941, postawy społeczeństwa polskiego w latach 1939-1945.

Ważniejsze publikacje książkowe: *Tumult warszawski 1525* (1959); *Akcje zbrojne podziemnej Warszawy 1939-1944* (1978, wyróżniona nagrodą księgarzy „Polskie Książki 1978”); *Szare Szeregi jako organizacja wychowawcza* (1986); *Oddziały szturmowe konspiracyjnej Warszawy 1939-1945* (1979, nagroda „Polityki”); *Ludność cywilna w Powstaniu Warszawskim* (1974, nagroda sekretarza naukowego PAN oraz nagroda „Polityki”); *Bohaterowie „Kamieni na szaniec” w świetle dokumentów* (1994); *Saga o pułkowniku Jerzym Dąbrowskim „Łupaszce” (1889-1941)* (w druku).

Tadeusz Styczeń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, redaktor

naczelną kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Członek-założyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Societas Ethica, Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny. Członek Rady Zarządzającej Papieskiej Akademii Życia. Redaktor „Roczników Filozoficznych” KUL (z. 2), współpracownik czasopism: „Aletheia”, „Anthropotes” i „La Nuova Europa”.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Nawarry w Pamplonie.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki, cz. I: Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993); *Życie jest święte* (współred. 1993); *Czytając „Przekroczyć próg nadziei”* (współred. 1995); *ABC etyki* (współautor, 1996).

Andrzej Szahaj, doktor, filozof kultury. Urodzony w 1958 r. w Bydgoszczy. Studia z zakresu kulturoznawstwa na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Od 1985 r. adiunkt na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, The Aristotelian Society, Society for Advancement of American Philosophy, American Philosophical Association.

Główne obszary badań: filozofia współczesna, filozofia kultury, filozofia polityki.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Krytyka, emancypacja, dialog. Jürgen Habermas w poszukiwaniu nowego paradygmatu teorii krytycznej* (1990); *Ironia i miłość. Neopragmatyzm Richarda Rorty'ego w kontekście sporu o postmodernizm* (1995).

Ks. Sławomir Szczyrba, doktor, filozof. Urodzony w 1955 r. w Łodzi. Studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi, na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, w Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein) oraz w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

Od 1988 r. prefekt studiów oraz wykładowca w WSD w Łodzi. Od 1994 adiunkt w ATK w Warszawie.

Główne obszary badań: filozofia Boga, filozofia religii, etyka, antropologia filozoficzna.

Autor książki: *Afirmacja Boga i życie moralne w ujęciu Jerzego Mirewicza TJ* (1994) oraz wielu artykułów.

Ks. Jerzy Szymik, doktor, teolog, poeta. Urodzony w 1953 r. w Pszowie k. Katowic. Studia teologiczne w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1979-1986 wikariusz w Siemianowicach Śląskich i Chorzowie-Batorym. Od 1991 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie adiunkt. Jednocześnie od 1991 r. pracownik redakcji „Gościa Niedzielnego”.

Główne obszary badań: teologia dogmatyczna, literaturoznawstwo i metodologia tych nauk.

Autor książki: *W poszukiwaniu teologicznej głębi literatury. Literatura piękna jako „locus theologicus”* (1994) oraz tomików poetyckich: *Uczę się chodzić* (1988); *Gwiazdy w filiżance* (1989); *Zupełnie inaczej* (1991); *Wstęp wolny* (1992); *Ziemia niebieska* (1994).

Ks. Tomasz Węcławski, doktor habilitowany, teolog. Urodzony w 1952 r. w Poznaniu. Studia teologiczne na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu, Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie i w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

W latach 1979-1980 wikariusz w Pniewach. Od 1983 do 1987 sekretarz metropolity poznańskiego oraz w latach 1983-1989 pracownik naukowo-dydaktyczny PWT w Poznaniu. Od 1987 r. wicerektor, a od 1989 rektor Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu. Od 1991 r. również wykładowca w Instytucie Filozofii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza.

Członek Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk (Komisja Teologiczna) i zespołu redakcyjnego miesięcznika „Znak”.

Główne obszary badań: teologia fundamentalna, problemy z pogranicza teologii i filozofii.

Publikacje książkowe: *Obecność i spotkanie* (1981); *Zwischen Sprache und Schweigen. Eine Erörterung der theologischen Apophase im Gespräch mit Vladimir N. Lossky und Martin Heidegger* (1983); *Elementy chrystologii* (1988); *Gdzie jest Bóg?* (1992); *Jezus. Bóg, któremu wierzymy* (1993); *Wspólny świat religii* (1995); *Rekolekcje z Karolem Čapkiem* (1995); *W teologii chodzi o Ciebie* (1995).

Ks. Alfred Wierzbicki, doktor, filozof, redaktor, poeta. Urodzony w 1957 r. w Maryninie na Lubelszczyźnie. Studia teologiczne i filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie w Liechtensteinie.

W latach 1982-1983 wikariusz w Nałęczowie, od roku 1983 do 1986 duszpasterz akademicki w Lublinie. W 1991 r. duszpasterz przy parafii Najświętszego Serca Jezusa w Lublinie. Od 1992 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL i od tegoż roku redaktor programów katolickich w Telewizji Lublin.

Główne obszary badań: etyka, filozofia polityki.

Publikacje książkowe: *The Ethics of the Struggle for Liberation. Towards a Personalistic Interpretation of the Principle of Non-Violence* (1991) oraz tomiki poetyckie: *Jak ciemność w ciemności* (1991); *Inaczej każdej wiosny* (1993).

Ireneusz Ziemiński, doktor, filozof. Urodzony w 1965 r. w Sztumie na Warmii. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1990-1991 pełnił obowiązki sekretarza redakcji „Zeszytów Naukowych KUL”. Od 1991 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy (Zakład Filozofii i Socjologii).

Główne obszary badań: filozofia religii, filozofia Boga, historia filozofii współczesnej, zwłaszcza chrześcijańskiej.

Autor artykułów z powyższych dziedzin.

Bp Józef Życiński, profesor, filozof, teolog. Urodzony w 1948 r. w Nowej Wsi k. Piotrkowa Trybunalskiego. Studia w Seminarium Duchownym w Częstochowie, na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie, w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, a także na Katolickim Uniwersytecie w Waszyngtonie.

Pracownik naukowo-dydaktyczny Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, od 1988 r. profesor na Wydziale Filozoficznym. Wykładowca wielu uniwersytetów krajowych i zagranicznych, głównie w USA. W 1990 r. mianowany biskupem ordynariuszem diecezji tarnowskiej.

Współzałożyciel Ośrodka Badań Interdyscyplinarnych, współredaktor wydawnictw OBI w Tucson.

Główne obszary badań: filozofia nauki, filozofia przyrody.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Wszecławiat i filozofia* (1980); *Język i metoda* (1983); *Drogi myślących* (współautor, 1983); *Listy do Nikodema* (1985); *Filozofować w kontekście nauki* (współautor, 1987); *Teizm i filozofia analityczna* (t. 1 – 1985, t. 2 – 1988); *Głębia bytu* (1988);

Philosophy in Science (współautor, t. 3 – 1988); *Newton and the New Direction in Science* (współautor, 1988); *The Idea of Unification in Galileo's Epistemology* (1988); *The Structure of the Metascientific Revolution* (1988); *Pisma z kraju UB-u* (1989); *W kręgu nauki i wiary* (1989); *Dylematy ewolucji* (współautor, 1990); *Three Cultures: Science, the Humanities and Religions Values* (1990); *Bóg Abrahama i Whiteheada* (1991); *Ułaskawianie natury* (1992); *Granice racjonalności* (1993).